«سوگ آفتاب» نمایش نقاشی‌هایی درباره امام(ره)

نمایشگاه نقاشی «سوگ آفتاب» به مناسبت سالروز رحلت امام خمینی(ره) در گالری عالی حوزه هنری گشایش یافت. به گزارش خبرگزاری فارس، نمایشگاه نقاشی سوگ آفتاب شامل ۲۸ اثر از ۱۴ هنرمند نقاش پیشکسوت، روز سه‌شنبه ۱۱ خردادماه با حضور مجدالدین معلمی معاون هنری حوزه هنری، سیدمسعود شجاعی طباطبایی مدیرکل هنرهای تجسمی حوزه هنری، محمد زرویی نصرآباد مدیر سپهر سوره هنر، عبدالحمید قدیریان، علی شیخی، کامیار صادقی و تعدادی از هنرمندان در گالری عالی حوزه هنری افتتاح شد. مجدالدین معلمی معاون هنری حوزه هنری درباره هدف از برگزاری نمایشگاه سوگ آفتاب بیان کرد: مناسبت‌ها برای حوزه هنری بهترین فرصت است که آثار فاخر هنر انقلاب را به معرض نمایش درآورد. سیدمسعود شجاعی طباطبایی درباره آثار این نمایشگاه و نحوه انتخاب آنها گفت: هرچند مجسمه، آثار گرافیکی و پوستر با مضمون انقلاب و ارتحال امام خمینی(ره) داشتیم، نقاشی انتخاب کردیم که یکدست باشد.

شیوه انتخاب آثار متناسب و براساس فضای گالری عالی بود که ۲۸ اثر نقاشی از هنرمندانی چون ایرج اسکندری، کامیار صادقی، مصطفی گودرزی، غلامعلی طاهری، حسن رزمخواه، مرتضی افشاری، علی شیخی، علی اسلامی‌مقدم، علیرضا خالق دادی، احمد خلیلی‌فرد، کاظم چلیپا، محمدعلی ترقی‌جاه و عبدالحمید قدیریان انتخاب شد. شجاعی طباطبایی با بیان این‌که تا به حال این آثار که متعلق به قبل و بعد از رحلت امام خمینی است، جمع نشده بود، افزود: در این نمایشگاه، برای اولین بار مجموعه آثار فاخری که با موضوع حضرت امام خمینی(ره) قبل و بعد از رحلت ایشان خلق شده‌اند، گردهم آمدند. این امکان وجود دارد که این آثار برای مصارف عمومی نیز با کیفیت بسیار بالا چاپ شوند و در اختیار قرار گیرد. وی همچنین بیان کرد: بیشترین تعداد آثاری که در این نمایشگاه به نمایش درآمده، از استاد غلامعلی طاهری است که دو پرتره و دواثر مفهومی از امام خمینی(ره) است. بر اساس این گزارش، قدیمی‌ترین اثر در این نمایشگاه مربوط به سال ۱۳۵۸ و اثر محمدعلی ترقی‌جاه، جدیدترین اثر مربوط به سال ۱۳۹۸ اثر غلامعلی طاهری با عنوان پرتره حضرت امام(ره) است. بزرگ‌ترین اثر به ابعاد ۲۰۰ در ۲۰۰ متعلق به حسین خسروجردی با عنوان رحلت امام است که سال ۱۳۶۸ خلق شده‌است. همچنین کوچک‌ترین اثر به ابعاد ۵۵ در ۴۰ متعلق به محمدعلی ترقی‌جاه با عنوان حکومت اسلامی است که در سال ۱۳۵۸ خلق شده‌است. علاقه‌مندان برای تماشای این آثار می‌توانند از روز چهارشنبه ۱۲ تا ۳۰ خردادماه روزهای شنبه تا چهارشنبه به‌جز روزهای تعطیل از ساعت ۹ تا ۱۸ به گالری ابوالفضل عالی حوزه هنری به نشانی خیابان سمیه نرسیده به خیابان حافظ مراجعه کنند.

آموزگار راستین مکتب

پرونده جام جم درباره نقش امام صادق(ع) در تربیت نسلی از شیعیان امروز بالنده شده‌اند

جایگاه حضرت صادق(ع) در تاریخچه نظام آموزشی اسلامی غیرقابل انکار و نیازمند بررسی جدی است

۱۲

رسول اولیازاده از خاطراتش با امام خمینی(ره) و عکاسی از ایشان می‌گوید:

سه خاطره و یک حسرت

آذر مهاجر
ادبیات و هنر

از همکاران خودمان است؛ نه فقط به این دلیل که با مطبوعات به عنوان خبرنگار و عکاس همکاری داشت بلکه به راستی رسول اولیازاده، همکار ما بوده و همین جا در جام جم مشغول به کار بوده است. اولیازاده بارها در برنامه‌ها و مراسم مختلف از امام خمینی(ره) عکاسی کرده است اما در سه نوبت بنیانگذار انقلاب اسلامی ایران را از نزدیک دیده که این دیدارها از مهمترین خاطرات زندگی این عکاس پیشکسوت محسوب می‌شود. لازم است بدانید اولیازاده متولد سال ۱۳۳۶ است چون دانستن این موضوع به دریافت بهتر و دقیق‌تر احساسات او در مواجهه با امام خمینی(ره) کمک می‌کند و شاید جالب باشد بدانید که رسول اولیازاده این فرصت را پیدا نکرد که از مراسم ارتحال امام(ره) عکاسی کند چون درگیر طراحی و نظارت بر بنرها و پوسترهایی بود که به مناسبت ارتحال ایشان منتشر شده بود.

روایت اول

بندآمدن زبان یک خبرنگار

من در مجموع سه بار از نزدیک با حضرت امام خمینی(ره) دیدار داشتم. اولین برخوردم به تابستان سال ۱۳۵۹ برمی‌گردد. خبرنگار مجله پیام انقلاب بودم و بنا بود که برای سالگرد شهادت استاد مطهری، ویژه‌نامه داشته باشیم. به سردبیر پیشنهاد دادم که با افرادی مثل شهید بهشتی، حضرت آقا و چند نفر از مسؤولان وقت که انس و الفت بیشتری با شهید مطهری داشتند، گفت‌وگو داشته باشیم. فکر کردیم چه اشکالی دارد که با خود حضرت امام هم بتوانیم مصاحبه‌ای داشته باشیم. به همین منظور به جماران رفتم؛ ببینم می‌توانم قراری را برای مصاحبه با امام(ره) تنظیم کنم یا خیر. رفتم دیدم عده‌ای دختر و پسر و جوان برای جاری شدن خطبه عقدشان توسط امام خمینی(ره) در صف ایستاده‌اند. من هم کنار عروس و دامادها و خانواده‌هایشان توی صف ایستادم. عروسی در کنارم نبود اما چون کت و شلوار پوشیده بودم و آراسته به نظر می‌رسیدم، فکر کرده بودند من هم یکی از دامادها هستم. این طور شد که به محضر امام(ره) رسیدم و به ایشان سلام کردم و خیلی مودب موضوع گفت‌وگو را مطرح کردم اما امام(ره) با قطعیت گفتند خیر! اما طوری مطرح کردند که زبانم بند آمد. چون من سابقه مصاحبه با شهید بهشتی و علمای دیگر را داشتم و وقتی مخالف بودند با کمی چانه زدن و اصرار ورزیدن توانسته بودم متقاعدشان کنم اما حضرت امام(ره) طوری گفتند خیر که دیگر نتوانستم بگویم. فقط گفتم حالا که تا اینجا آمده‌ام اجازه بدهید دستتان را ببوسم. دستشان را بوسیدم و از جماران به دفتر مجله برگشتم اما خاطره خوبی از دیدار با امام(ره)، همکلامی با ایشان و یک جواب رد، در ذهنم باقی ماند.

روایت دوم

اشک ریختن پیش از عکاسی

خبر رسید در جماران جلسه‌ای برگزار شده و تمام فرماندهان جنگ می‌خواهند به حضرت امام(ع) گزارش عملکرد بدهند. قرار شد من از این جلسه عکاسی کنم. خودم را رساندم اما متاسفانه اجازه ندادند وارد جلسه بشوم. آقای محسن رضایی هم وساطت کرد ولی افاقه نکرد. پشت درمانده بودم. در کوچه جماران حاج‌آقایی بود که از او خواستم برایم استخاره بکند با این نیت که اگر جواب مثبت بود منتظر بمانم و اگر منفی بود، بروم دنبال کارم. جواب استخاره مثبت شد و من منتظر ماندم. بعد از این‌که جلسه تمام شد، حاج‌احمدآقا به آقای محسن رضایی می‌گویند برای این‌که از این جلسه تصویر داشته باشیم، بگویید این آقای عکاس بیایند داخل و عکاسی کنند. قبل از این‌که کیف دوربین و لنزم را بیاورند، خودم زودتر وارد جلسه شدم و همان‌جا خطاب به حضرت امام خمینی(ره) گفتم که خیلی دوست داشتم سرم را روی زانوی شما بگذارم. ایشان اجازه دادند و منم سرم را روی زانوی امام(ره) گذاشتم. ایشان موها و صورتم را نوازش می‌کردند و می‌فرمودند که خداوند شما را حفظ کند، دشمنان شما نابود شوند، خداوند شما جوان‌ها را برای انقلاب و اسلام نگه دارد و من تمام مدت اشک می‌ریختم. بعد از دعاهای ایشان بلند شدم و به جز دست امام(ره)، توانستم صورت ایشان را هم ببوسم.

روایت سوم

تبدیل عکس به یک گنجینه

حوالی اردیبهشت سال ۱۳۶۱ امام خمینی(ره) زمانی را در اختیار عکاسان قرار دادند که در بالکن منزل خودشان

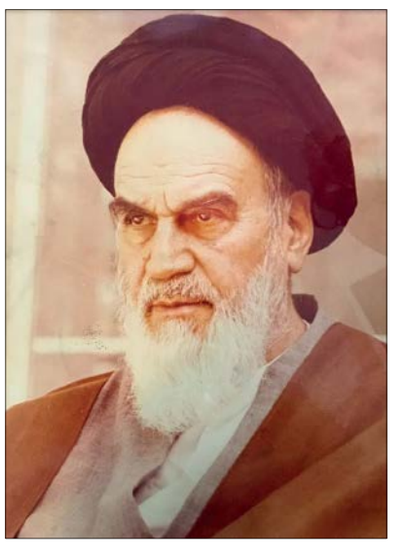

از ایشان عکاسی کنند. من و تعدادی دیگر از همکاران عکاسم به منزل امام(ره) رفتیم و قرار بود نیم ساعت در خدمت ایشان باشیم و عکس بگیریم. تا جایی که حافظه‌ام یاری می‌کند حدود هشت نفر بودیم که از جمله آقای ورکانی از روزنامه جمهوری، آقای علی کاوه از صدا و سیما، آقای جوادیان از وزارت ارشاد، آقای قلمچی از روزنامه اطلاعات و آقای بهرام محمدی‌فر را به خاطر می‌آورم.

شروع به عکاسی کردیم و هنوز چند دقیقه‌ای نگذشته بود که یکی از آقایان که گمانم از محافظان بود، دوربینش را در جیبش گذاشت، دست پسرش را که با خودش آورده بود، گرفت و رفت روی بالکن، کنار صندلی امام ایستاد و از عکاسان خواست که از او و پسرش هم عکس بگیرند. امام از برخورد این فرد، ناراحت شدند و به جلسه عکاسی خاتمه دادند.

در واقع نیم ساعت برنامه عکاسی به هفت یا هشت دقیقه تقلیل پیدا کرد اما در همین مدت من توانستم تعدادی عکس بگیرم که به دفتر مجله تحویل دادم. چون دوربین به نسبت مجهزی داشتم، توانستم حدود ۳۳ تا عکس بگیرم. برخی از همکارانم بین ۱۵ تا ۲۰ عکس از امام گرفتند و آقای کاوه هم تعداد عکس‌هایش بد نبود. گمانم توانسته بود یک حلقه ۳۶ تایی عکس بگیرد که یکی از آن عکس‌ها، همین عکس معروف روی اسکناس‌هاست.

من آن زمان سن و سال زیادی نداشتم اما یک حرکت عاقلانه کردم و آن هم این بود که یکی از عکس‌ها را با هماهنگی آقای انصاری و از طریق دفتر ایشان، به دست امام رساندم که برایم امضا کنند. این عکس بعد از ۳۹ سال هنوز موجود است ولی امضای امام(ره) روی این عکس بسیار کمرنگ شده است. من آن زمان شاید حدود ۲۴ سال داشتم اما به عقلم رسید این کار را بکنم و حالا این گنجینه ارزشمند را در اختیار دارم که ارزش تاریخی و موزه‌ای دارد.

یک حسرت

عکس‌هایی که نیستند

عکاسان زیادی وقتی به محضر امام خمینی(ره) می‌رسیدند به قدری تحت‌تاثیر قرار می‌گرفتند که عکاسی یادشان می‌رفت؛ فراموش می‌کردند که چطور دوربین را تنظیم کنند با چه سرعتی یا چه دیافراگمی عکس بگیرند. عده‌ای هم برای فرار از تاثیر گرفتن در محضر امام، فقط از ویزور دوربین به ایشان نگاه می‌کردند که تحت تاثیر قرار نگیرند. من هم اگر چه توانستم در محضر امام(ره) درخواست مصاحبه را مطرح کنم اما بعد از پاسخ ایشان چنان تحت تاثیر قرار گرفتم که گویی حرف‌زدن را از یاد برده‌ام. ایشان در بعضی مسائل بسیار قاطع و جدی بودند و اصلا کوتاه نمی‌آمدند اما در عین حال به قدری رئوف و مهربان بودند که اجازه دادند سرم را بر زانویشان بگذارم.

زمانی که برای اولین‌بار به جماران رفتم، قرار گرفتن در محضر امام برایم ساده نبود اما هر بار که ایشان را از نزدیک دیدم احساس صمیمیت بیشتر داشتم و این شانس را پیدا کردم که بارها از امام عکاسی کنم اما متاسفانه هیچ کدام از عکس‌هایی که از حضرت امام(ره) گرفته‌ام را در اختیار ندارم!

آن زمان عکس‌ها روی نگاتیو ثبت می‌شد و ما نگاتیو برنامه‌های عکاسی را به دفتر نشریه‌هایی که با آنها همکاری می‌کردیم؛ تحویل می‌دادیم. البته برخی دوستان نسخه‌ای از عکس‌هایشان را برای خودشان بر می‌داشتند اما من معتقد بودم کار درست به لحاظ اخلاقی و قانونی و شرعی این است که عکس‌ها و نگاتیوها را در اختیار دفتر نشریه‌ای که برای آنها عکاسی کرده‌ام بگذارم. در نتیجه امروز هیچ کدام از عکس‌هایم را در اختیار ندارم.

کاغذ اخبار

اهمیت حفظ بعد مردمی برنامه‌های دهه کرامت

حجت‌الاسلام سعیدی، با اشاره به اهمیت فعالیت در عرصه ترویج فرهنگ و سبک زندگی ائمه اطهار(ع) در جامعه، اظهار کرد: معرفی سیره اهل‌بیت(ع) در گره‌گشایی از مردم محور فعالیت‌های دهه کرامت باشد.

به گزارش خبرگزاری مهر، آستانه مقدسه حضرت فاطمه معصومه(س) میزبان ۳۲ نهاد و دستگاه عضو در ستاد بزرگداشت دهه کرامت در بستر فضای مجازی بود.

حجت‌الاسلام و المسلمین سیدمحمد سعیدی در این نشست مجازی طی سخنانی با اشاره به واقعه غدیر خم و انتخاب حضرت امیر(ع) به‌عنوان اولین امام شیعیان، اظهار کرد: رهبر معظم انقلاب (مدظله العالی) نیز قبل از خاکسپاری امام خمینی(ره) به‌عنوان ولی‌فقیه معرفی شدند و انتخاب امام خامنه‌ای به عنوان ولی‌فقیه موجب شد که کشور، منطقه و جهان تحت تأثیر مدیریت عالی ایشان قرار بگیرند، بسیاری از نظریه‌پردازان امروز به پیشگویی‌های معظم‌له توجه دارند، پیشگویی‌های ایشان همواره به عنوان یک پدیده خاص و قابل توجه قرار گرفته است.

وی در ادامه افزود: شهادت امام صادق(ع)، ولادت حضرت معصومه(س)، ولادت امام رضا(ع) مصادف با ایام دهه کرامت بوده و انتخاب شعار «خدمت کریمانه؛ گره‌گشایی به رسم اهل بیت(ع)» شعار محتوایی و مناسبی برای این ایام است، اهل‌بیت(ع) در عمر با برکت خود همواره گره‌گشای مسلمانان و حتی پیروان سایر مذاهب بودند.

تولیت آستانه مقدسه حضرت فاطمه معصومه(س) افزود: امام علی(ع) در بخشی از نامه خود به مالک‌اشتر می‌نویسد: «مردم دو دسته‌اند، دسته‌ای برادر دینی تو و دسته دیگر همانند تو در آفرینش هستند»؛ این نشان می‌دهد که نگاه اسلام فراتر از فرقه‌ها و مکاتب است. وی ادامه داد: ائمه اطهار(ع) در امور کلان و خرد نسبت به مسائل اجتماعی و سیاسی وفقهی گره‌گشا بودند بنابراین امسال در این ایام و با توجه به انتخاب شعار دهه باید از این ویژگی ائمه(ع) با مردم سخن بگوییم. این انتخابات باید گره‌گشای کار مردم باشد و شخص منتخب به مردم خدمت کریمانه داشته باشد، شرکت حداکثری در انتخابات اهمیت دارد.

وی در بخش دیگری از مباحث خود با بیان این‌که دهه کرامت درس بزرگ حمایت از قشر محروم در قالب مواسات و کمک مؤمنانه را به همراه دارد، افزود: مردم باید بدانند هرجا پرچم اهل‌بیت(ع) بلند می‌شود گره‌گشایی از سوی این ولی‌نعمتان صورت می‌گیرد؛ بنابراین دهه کرامت باید همراه با خدمات و گره‌گشایی کریمانه و به نام اهل بیت گره بخورد تا مردم بیش از پیش این مساله را درک کنند.

باید دهه کرامت را با عمل و خدمت خود با یاد اهل‌بیت(ع) گرامی بداریم و تلاش کنیم که برنامه‌های این ایام از بُعد مردمی بودن خارج نشود.